

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 31/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť P. O., bytom B., ktorou namietal porušenie svojho práva na prerokovanie vecí súdom v primeranej lehote podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 100/92 a E 529/96, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. O. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. novembra 2003 doručená sťažnosť P. O., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), z 21. novembra 2003, ktorou namietal porušenie svojho práva na prerokovanie vecí súdom v primeranej lehote podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 100/92 a E 529/96.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v sťažnosti taktiež uviedol, že bolo porušené jeho „*právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 1 bod 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov (...)*“.

Ústavný súd listom z 19. decembra 2003 (doručeným podľa doručenký 22. decembra 2003) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 21 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil (pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) doplnením splnomocnenia udeleného advokátovi na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom a aby v uvedenej lehote odstránil rozpor vo svojom podaní spočívajúci v tvrdení, že malo dôjsť k porušeniu jeho „*práva na spravodlivé súdne konanie a to v tom smere, (...), aby moja vec bola v primeranej lehote prejednaná*“ zaručeného v dohovore, v ďalšom texte však uviedol porušenie „*práva*“ podľa čl. 1 ods. 1 dohovoru.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ nereagoval.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 a § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 19. decembra 2003 nedostatky svojej sťažnosti v stanovenej lehote neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2004